

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2018. június 21.
(OR. en)

10332/18

FIN 491
CADREFIN 124
FC 32
FSTR 36
REGIO 47

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	9677/18 + COR 1
Tárgy:	Az Európai Számvevőszék 8/2018. sz. különjelentése: „A vállalkozások termelőberuházásaihoz nyújtott uniós támogatás: legyen hangsúlyosabb a beruházások tartóssága” – Tanácsi következtetések (2018. június 18.)

Mellékelten megküldjük a delegációk részére „A vállalkozások termelőberuházásaihoz nyújtott uniós támogatás: legyen hangsúlyosabb a beruházások tartóssága” tárgyú tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács a 2018. június 18-i 3624. ülésén elfogadott.

A Tanács következtetései az Európai Számvevőszék 8/2018. sz.,

„A vállalkozások termelőberuházásaihoz nyújtott uniós támogatás: legyen hangsúlyosabb a beruházások tartóssága” című különjelentéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA:

1. ÜDVÖZLI az Európai Számvevőszék (a továbbiakban: a Számvevőszék) 8/2018. sz. különjelentését és a Bizottságnak a jelentéssel kapcsolatos észrevételeit;
2. NYUGTÁZZA, hogy a Számvevőszék a jelentésben öt tagállam¹ vonatkozásában értékelte egyes vállalkozások olyan termelőberuházásai outputjának és eredményeinek a tartósságát, amelyeket a 2000–2006-os és a 2007–2013-as időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) finanszírozott;
3. TUDOMÁSUL VESZI a jelentés megállapításait, különösen a következőket:
 - Az ellenőrzés által érintett valamennyi régióban betartották az uniós jogszabályokban foglalt tartóssági követelményeket;
 - A vizsgált projektek általában véve a terveknek megfelelően teljesítették az outputokat;
 - A vizsgált projektek többsége tartós eredményekkel járt, míg a projektek egynegyede esetében az eredmények csak részben, egyötödüknél pedig nem voltak tartósak;

¹ Ausztria, a Cseh Köztársaság, Lengyelország, Németország és Olaszország.

- A tartós eredmények elmaradását a Számvevőszék a következő mögöttes okokkal indokolta: az uniós források kezelésének különböző szintjein nem kapott kellő figyelmet a tartósság, irányítási hiányosságok merültek fel, néhány esetben pedig külső tényezőknek, például a gazdasági válságnak volt betudható az elmaradás;
 - A projektek többsége olyan közvetlen eredményekkel járt, amelyek a projekt lezárását követően is éreztették hatásukat, és ezek az eredmények főként a munkahelyteremtéssel, a finanszírozáshoz és a hitelekhez való jobb hozzáféréssel, valamint a termelés és a termelékenység növekedésével voltak kapcsolatosak;
 - A 2014–2020-as időszakra szóló kohéziós politikára vonatkozó szabályozási keretben már nagyobb hangsúlyt kap a tartósság szempontja;
 - A Számvevőszék ajánlást fogalmazott meg arra vonatkozóan, hogy a 2020 utáni időszakra vonatkozó kohéziós politika keretében tovább kell fokozni az eredmények tartósságát;
4. ÜDVÖZLI, hogy – amint azt a jelentés is bemutatja – a projektek tartósságával kapcsolatos helyzet általában véve megfelelőnek bizonyult;
5. MEGJEGYZI, hogy a tartósságnak az ellenőrzés során alkalmazott fogalma nem azonos az előző, illetve a jelenlegi programozási időszakra vonatkozó uniós jogszabályokban megállapított tartóssági követelményekkel, és hogy a Számvevőszék ajánlásainak nem célja a jogszabályok megváltoztatása akár a jelenlegi, akár a következő programozási időszakban;
6. KIEMELI, hogy a Tanács nagy fontosságot tulajdonít a kohéziós politika teljesítményorientáltságának, amit többek között az is alátámaszt, hogy a 2014–2020-as időszakra vonatkozó, a kohéziós politikát érintő jogszabályokba több új teljesítményalapú elem is beillesztésre került;

7. A Számvevőszék ajánlásainak fényében:

- a) FELKÉRI a Bizottságot és a tagállamokat, hogy saját irányítási szintjükön hozzanak meg minden olyan intézkedést, amely a termelőberuházások tartósságára vonatkozó jogszabályi követelményeknek való megfelelés biztosításához szükségesek;
- b) ÚGY VÉLI, hogy a tartósságra vonatkozó – mindenekelőtt a nyomon követést, a jelentéstételt és az értékelést érintő – kiegészítő követelmények előírása magasabb költségeket és további adminisztratív terheket jelenthet egyrészt a kedvezményezettek, másrészt az irányítási és végrehajtási struktúrák számára;
- c) FELKÉRI a tagállamokat, hogy a projekt-kiválasztási eljárások kialakításakor fordítsanak különös figyelmet a holtteher-veszteségek lehetőség szerinti elkerülésére;
- d) ÚGY VÉLI ugyanakkor, hogy a gyorsan változó és innovatív ágazatokban ezek jellegéből adódóan nagyobbak a tartóssággal kapcsolatos kockázatok;
- e) HANGSÚLYOZZA, hogy nehéz ok-okozati összefüggést megállapítani az egyes projektek eredményei és az egész régiót közvetetten érintő előnyök között;
- f) KIEMELI, hogy a tagállamok és a tagállami irányítási hatóságok hatáskörébe tartozik az olyan korrekciós intézkedésekre irányuló döntések meghozatala, amelyek nem az uniós jogszabályokban megállapított tartóssági követelmények nem teljesítéséhez, hanem ahhoz kapcsolódnak, hogy egy adott projekt esetében esetleg nem sikerült elérni a konkrét célkitűzéseket;
- g) ÚGY VÉLI, hogy a tartósság a kohéziós politikában már bevett fogalom, amelyet bevált gyakorlatnak lehetne tekinteni valamennyi olyan uniós eszköz esetében, amelyek termelőberuházásokkal és infrastruktúrával kapcsolatosak.